

Okamurovy a Babišovy čtyři mouchy jednou ranou

- CZ24 News | 6. března 2023

ČESKO: Páteční schůze Poslanecké sněmovny zvala k popcornu. Měl jsem to štěstí, že jsem si přímý přenos zapnul tři minuty předtím, než došlo z rukou samotné vlády k puči proti samotné České republice. Neúspěšný puč trval několik dlouhých desítek minut. Nebyl to ovšem puč plánovaný, promyšlený a jakkoliv chtěný. Vláda Petra Fialy si prostě jen nevšimla, že ve své aroganci moci začíná laškovat s arogancí diktátu. Vláda Petra Fialy tím končí jako vláda demokratická a začíná se chovat jako vláda před pádem na dno jakýchkoliv hodnot.

Čtyřdenní obstrukce opozice byly výstavní. Tomio Okamura rukou společnou a nerozdílnou spolu s Andrejem Babišem a jejich poslanci naprosto zablokovali jednání Poslanecké sněmovny. Pro vládu jistě nepříjemná zkušenost. Ale zkušenost, která je základem pro parlamentní demokracii. Jsou témata, která opozice musí zvednout a ukazovat na jednání vlády. Je to nekonečná přetahovaná o směřování republiky a důležitý faktor pro další volby. Stejných obstrukčních výhod využívala nyní vláda v době svého opozičního angažmá za Babišovy vlády.

Je jasné, že zvolená vláda by ráda vše prosadila hladce a bez zbytečného zdržování se opačnými názory. Jenže to bychom mohli sklouznout k Straně a Vládě, kterou jsme tady měli čtyřicet let, a všechny zápisky z deníčku jsme po prožité zkušenosti radši vytrhali z památníčku (v některých ohledech k naší škodě, protože rozhodně ne všechno, co se systémově dělo za bolševika, bylo blbě).

A přesně o sklouznutí k jedné Straně a Vládě se pokusila vláda Petra Fialy. Po desáté hodině večerní si odhlasovala, že nadále se bude u pultíku řečnit pouze v délce 5+5 minut. A to sakumprásk všichni včetně poslanců s přednostním právem, kteří mají podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny právo řečnit neomezenou dobu. Což nám předvedl třeba právě Tomio Okamura svým sedmihodinovým projevem. Žádné ořezávátko. (Miroslav Kalousek svého času sklídl potlesk za tříhodinový projev, kterým bránil vyššímu zdanění hazardu. Tatáž obstrukce, díky které se zákon nestačil projednat včas.)

Nikdy v novodobé historii České republiky nedošlo k plošnému omezení doby vystoupení i pro poslance s přednostním právem. Protože v tu chvíli už se jedná o faktické umlčení opozice jako takové. Popření jednacího řádu Poslanecké sněmovny by měla s přednostním právem odstonat její předsedkyně Markéta Pekarová Adamová a po rezignaci odkráčet prodávat svetry do butiku. Protože její rukou prošlo hlasování, popírající samotnou parlamentní demokracii.

Jak Fialovic pětispolek ještě v opozici rád křičíval na Babiše a jeho spolek – v slušné západní společnosti by politik po (jakémkoliv) skandálu odstoupil. Kdyby k něčemu takovému, co předvedla v pátek rudá Pekarová Adamová, došlo za Babišovy vlády, máme tu revoluci. Milion chviliek proti demokracii by pořádala orgie po celé republice, opozici loajální novináři by hřímali jako smyslů zbavení, Rychetský z Ústavního soudu by nestranně komentoval situaci, kde by zkonstatoval, že nenávidí Babiše, že by mu nejradši vylomil sanici a naplácal z dotací zakoupenou tenisovou raketou přes zátylek, to vše samozřejmě naprosto nestranně, to je bez debat.

Rozhlížím se. Co Pekarová Adamová? Už si otvírá butik se svetry? Už jsou ulice naplněné MilChvilprdama? Ne? To bude asi tím, že jsme dlouze před volbami do Poslanecké sněmovny i po nich mediálně vykreslovali nyní vládu jako tu demokratickou a opozici jako tu nedemokratickou. A

nějak asi odmítáme pochopit, že se nám ta demokratická vláda chová nedemokraticky. Jsme ve fázi popírání i sami před sebou? Pekarová Adamová, a s ní i celý vládní kolotoč, právě porušila ten nejzákladnější kámen naší demokracie. A je ticho. Hlídací pes demokracie si v boudičce líže kulky a nemá čas.

Střet popsal premiér Fiala v Otázkách Václava Moravce následovně: „Existuje souboj mezi demokratickými stranami a populisty a extremisty, kteří se nesmířili s výsledkem voleb a snaží se to přenést do Sněmovny tak, že zablokují legislativní proces a jednání dolní komory parlamentu.“ Je to v nich jako v koze, v demokratech jedněch.

Protože jsem průběžně čtyřdenní obstrukce sledoval, přijdou mi humorné poznámky o nekonstruktivní opozici, která nenavrhne řešení, jen blokuje to jediné správné. V průběhu obstrukcí jsem zaznamenal desítky konstruktivních připomínek a návrhů z řad opozice, dle Fialy populistů a extremistů. Ale arogance moci pracuje jako dobře promazaný stroj. Opozice rovná se populismus, extremismus a nedemokratičnost.

Úděsnou roli tajtrdlíka doby v celé šaškárně sehrál lidovecký poslanec Jan Bartošek, který se řízením směny ocitl ve chvíli popírání parlamentní demokracie na křesle předsedajícího. Opoziční poslanci okupovali řečnický pultík a bránili svými těly, aby byl Andrej Babiš, poslanec s přednostním právem, případně odveden ostrahou. Jan Bartošek, tragická postava páteční show, přesto vyvolával přihlášené a vyzýval je k oné pětiminutovce u pultíku. Zapnul časomíru a jako malý Jarda bez jakékoliv důstojnosti tiše čekal, až pět minut uplyne, aby pak vyvolal dalšího. Čísela z toho strašně nedůstojná trapnost.

Poté došlo k poradě předsedů stran a poslaneckých klubů, která trvala přes hodinu a půl. Po ní přistoupila k pultíku Markéta Butiková Pekarová Adamová a řekla, že se přednostní práva neruší. Načež schůze skončila.

V sobotu ráno jsem s napětím čekal, jak se to vyvrbí. Budou pokračovat obstrukce proti snížení zákonem dané valorizaci důchodů? Nepokračovaly. Zpočátku jsem to bral jako hloupou kapitulaci opozice. Jenže už v sobotu odpoledne jsem si říkal – hledme, čtyři mouchy jednou ranou se Okamurovi a Babišovi podaří. První mouchu opozice zaplácla tím, že ukázala na asociálnost vlády Petra Fialy.

Snížení zákonem dané valorizace důchodů prošlo Poslaneckou sněmovnou. Čeká ji urychlené projednání v Senátu. Tam se očekává, že vládě slušný Senát vše bez zásadních námitek schválí. Tedy moucha dvě – hledme, Senát je detašované pracoviště vlády. Pak prubířský kámen pro nastupujícího generála Pavla. Ten se ve čtvrtek přehoupne z funkce prezidenta v naději, do funkce inaugurovaného prezidenta. A hned ho čeká rozhodnutí, u kterého vláda doslova porušila demokratičnost našeho zřízení. Poslouží generál Pavel vládě Petra Fialy? Však to byl jimi podpořený kandidát. To i kvůli němu vláda Petra Fialy odložila projednávání snížení valorizace na hraniční termín, protože nechtěla, aby se to stalo tématem prezidentských voleb. (A kvůli tomu vše projednává i ve stavu legislativní nouze – krásná účelovka s ohýbáním našeho systému na hranici únosnosti.) Půjde generál vládě na ruku? Nebo se šprajcne? A když se šprajcne, tak po zemanovsku, tedy aby zákon nemohl projít? Nebo tak, že ho urychleně vetuje, aby ho vláda stačila ještě prosadit a prezidentské veto přehlasovat (protože tím se postará o to, že zákon fakticky projde a generál bude moci krčit rameny a tvrdit, že pro to udělal maximum)? Uvidíme. Po senátním souhlasu to bude jen na něm. Tedy třetí moucha v jedné ráně.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz